πηλόν. τελεσθῆναι, τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν. Τελεσφόρος. τέλειος. μάντις, ἐπιτετελεσμένος.
Τελετή, θυσία, μυστηριώδης. τελευτῆσαι τελέσαι. τελθεῖν, ἐν ᾠδῇ τέρπειν. Τελεσκόμενος, τε-
λειούμενος, πληρούμενος, ἐνθεσιῶν. Τέλμα, πτόσος πηλώδης ὕδωρ ἔχον. Τέλματα τὰ πηλώδη,
καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάθρα. Ἴσαιος δὲ εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία. Τέλος ἀρχή, πρᾶξις. Τέλος
καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. Τέλος καὶ τὸ δαπάνημα. ὅθεν καὶ τὸ πολυτελὲς τὸ πολυανάλωτον.
Τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. Τελμισεῖς οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ κατέχον-
τες ξ΄ στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος
καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ᾗ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταλαβών. Διὸ καὶ τερατοσκό-
πον αὐτὸν ἐποίησεν ὡς Διονύσιος ἐν Κλητήσεσιν. Τελοῦντα, τεταγμένα. Τελχῖνες, πονηροὶ
δαίμονες, φθονεροί, βάσκανοι. Τελχιταίνει, ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ. Τεμένη, ναοί, ἱερὰ
ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. Τέμνειν, πίνειν. Τιμᾶν, ὠφελεῖσθαι. Τέμνουσιν φάρμα-
κον, τιμῶσιν. ὠφελοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς. Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν
περὶ τὸν Ὄλυμπον, καὶ τὴν Ὄσσαν στενά. καθόλου δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενόταται διεκβολαί.
Τέμπλα, ἐπίσημα. Τενάγη, διάβροχοι, κάθυγροι, τόποι πηλώδεις. πελάγη ἢ ἰλὺς ἐπιπολαζόν-
τος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. Τένερος καλὸς ἔρημος. συκοφάντης.
Τενέδιος ἄνθρωπος. Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου ἐπι-
γῆμαι τούτοις. καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειράσαντος αὐτήν,
πιθόντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκιν-
δυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους ἐπόντωσεν. Ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμέ-
νην Λευκόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου. Ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέτη-
σαν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον ὡς
ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. Ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέ-
διος ἄνθρωπος. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις. Τενέδιος, ξυνήγορος, ἀ-
πότομος. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι. καὶ παροιμία. Τενέδιος πέ-
λεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενεδίοις μεταπελεκεῶσαι δικάζοντος ἀδικοῦν-
τα εὐθέως ἀναιρεῖ. ἢ ὅτι Ἀστερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ ἔνθα ποταμίσκος ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ
χελώνια διηρθρωμένα ἐπιπλέον ἔχοντες, καὶ πελέκει ἐμφερῆ. Ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον
θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω κατατομεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο. καθὸ καὶ ἐν
τῷ νομίσματι, ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυν, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ δὲ ὅτι γεν-
νήσας ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας. Τενθεύς,
ὁ πενθὼν παρ' ἑκατέρῳ. Τένθης λίχνος καὶ τενθεία ἡ λιχνεία. Τενέδιος πέλεκυς, ἐπὶ τῶν ἀποτό-
μων. Τέννης γὰρ διὰ τὰ τῆς μητρυιᾶς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θα-
νάτου κατηγοροῦντος ἵστασθαί τινα ἔχοντα πέλεκυν τὸν ἀδικοῦν φωραθέντα τούτῳ παίειν. Ταινιοῦσθαι,
Τένθης ὁ γαστρίμαργος. Τένοντες, τράχηλοι, τὰ διατεταμένα νεῦρα. Τέρας παράπλασμα
παρὰ φύσιν τεχθὲν ἢ σημεῖον. Τεράστια, σημεῖα, θαύματα. Τεράζεις, ἀντὶ τοῦ τερατώνη. οὕτως Πλά-
των. Τεράμον καὶ ἀτεράμον καὶ τεράμον τὸ εὔτακτον. λέγουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως ὡς τὸ τῆς [illegible] Ἀρε-
θούσης ἐν Χαλκίδι. Τερμέροτα τὰ μεγάλα. Τέρμερος γὰρ καὶ λύκος θηριώδεις καὶ λῃσταὶ γίνονται. καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκρᾳ
τινὶ τῆς Μινδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἦν τὸν λῃστῶν ὁρμώμενος. Τερατεία, ψευδολογία. Τερατεύει, ψευδολογεῖ, οἱ θαύματα
καὶ παράδοξα μυθεύοντες. Τερατοσκόπος, μάντις, τερατουργός, θαυματοποιός. Τερατώδη, παράδοξα. Τέρεν, ἁ-
παλόν. Τερετίζομαι, τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν. Τερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ἢ ᾄσματα ἔκλυτα ἀπὸ
μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος. Τέρετρον τρυπάνιον. Τερηδών, σκώληξ ξυλοτρόγος ἤτοι
οἰκῶν ἐν ξύλῳ. Τερθρεία, ἡ λεπτολογία. Εὔπολίς φησι Χιονίδην ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν ὃ καλεῖται τέρθρον. φασὶ δὲ τινες
τὰ ἄνω τμημάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἱστῷ ἐσχάρου ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. Ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν τὴν ἐν
τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην. διὰ τὸ ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας στρατεύεσθαι μὲν ---
πολέμου μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπὶ μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν στρατείαν
καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. Τέρμα, τέλος, ὅρος, ἢ καμπτήρ. Τερμα-
τίζεται, τελειοῖ. Τερπέσθων, τερπόντων δυικῶς. Τέρμινθος, ἐμφερὲς λίνῳ φυτὸν ἐξ οὗ πλέκεσθαι φασιν
Ἀθηναῖοι ὁρμιὰς χρειώδεις εἰς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακον. Τερπικέραυνος, ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμε-
νος. Τερπωλήν, τέρψιν. Τερψιτραπέλους, ἡ τῶν ἀφροδισίων τέρψις, οὕτως Τηλεκλείδης. [x] Τεταρτημόριον
τὸ δὲ μέρος τοῦ ὀβολοῦ τουτέστι χαλκοὶ δύο. καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει. τὸ δὲ αὐτοῦ ---
δῆλον ὅτι δύο χαλκοί εἰσιν. Τετάρατε, ἐβάλατε. Τετελεσμένον, μεμιασμένον. Τετευκέναι, κατε-
σκευακέναι. Τέτηκα, ἔτηξα, ἢ ἐτάκην. Τέτλαθι, ὑπόμεινον. Τετληκώς, ὑπομείνας. Τετραβάμων, τε-
τράπους. Τετράδι γεγονώς, [x] ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέν-
τα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δεῖσθαι λέγεσθαι, δηλοῦσθαι δὲ Ἡρακλέα
τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι. Τετραπυργία καλεῖται περὶ Χαλέας χωρίον τετραπύργιον κα-
λεῖται ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. Τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύν-
δου καὶ Ἁλικαρνασσοῦ. τὸν δὲ ἀπ' αὐτοῦ λειπόμενον δυσάλωτον τυγχάνοντα λεχθῆναι τοῦτο.
Τεταμένον φῶς, εὐθὺ οἷον κίονα τὸν οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν ὑπὸ ζῶμα
τοῦ κόσμου κατ' ἄκρα ἀπὸ μῆκον ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. Εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν, τινὲς τὸν ἄξονα
τοῦ κόσμου, οἱ δὲ κύλινδρόν τινα τοῦ πυρὸς αἰθερίου, περὶ τὸν ἄξονα ὄντα. Τετρακόσιοι, οἱ τε-
τρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ΄ τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέσσαρας μῆ-
νας ἦρξαν τῆς πόλεως. Τετρακτύς, οἱ τέσσαρες ἀριθμοὶ ἢ τέτρας. Τετραρχία, τεττάρων μερῶν ὄν-
των τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τέτρας ἐκαλεῖτο. Ὀνόματα δὲ εἶναι φησὶν ταῖς τετράσιν,
Θετταλιῶτιν, Φθιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Ἑστιαιῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ
ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πυρροῦ διῃρῆσθαι φησὶν εἰς τέτταρας μοίρας τὴν Θετταλίαν. Εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δη-
μοσθένης τὴν τετραρχίαν. Τετραρχίζειν, οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. οὕτως Ἀριστοφάνης. Τετρίγει, ἐ-
τρίζεν, ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. Τετριγυῖα, τρίζουσα. Τετρηχυῖα, τεταραγμένη. Τετρυπη-
μένη ψῆφος. τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν καὶ καυλίσκον ἐχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι
ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο. αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι, ὅσαι ἠφίεσαν τοὺς κρινομένους. Τετρυπημένη,

χ vide supra in τεταρτη-μόριον.

χ in Suid. leg. ἄλλοις q[uod] forte videtur [illegible], sed Phavorini lectio est melior.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/85